

sen, *Lithraphidites quadratus* Bramlette a Martini, *Ceratolithoides cf. arcuatus* Prins a Sissingh, *Arkhangelskiella cymbiformis* Vekshina, *Acutus scotus* (Risati) Wind a Wise, *Markalius inversus* (Deflandre) Bramlette a Martini a *Braarudosphaera cf. turbinea* Stradner, řazené rovněž do svrchního maastrichtu (zóna CC 25b—c). V obou vzorcích byly zjištěny hojně redepozice ze spodní a svrchní křídy. Paleontologické výsledky potvrdily dřívější předpoklad, že byly navráceny horniny totožné s tzv. "křídou od sv. Antonínka", považovanou za tektonický útržek při čele bělokarpatské jednotky (Vůjta et al. 1989).

Srovnání spodního miocénu vrstu Nosislav-3 se spodním miocénem molasy Rakouska (24-34 Ivančice)

Jiřina Čtyroká¹ - Pavel Čtyroký¹ - Peter Pálenský¹

*Correlation, L. Miocene,
Carpathian Foredeep, Austrian molasse*

Mělký strukturní vrt Nosislav-3 (Pálenský et al. 1991) zastihl do hloubky 471,5 m profil spodním miocénem karpatské předhlubně. Průběžně jádrovaný vrt přinesl velké množství litologických, lithostratigrafických a biostratigrafických dat, které jsme se pokusili srovnat s obdobným vrstevním sledem některé části rakouské molasy. Přípravnou etapou bylo rešeršní shrnutí současných názorů na litho- a biostratigrafii různých částí molasy v Rakousku. Shrnutí jsme názory na oblast molasy a) východně od řeky Inn po j. výběžek Českého masívu, b) východně od výběžku Českého masívu a jižně od Dunaje, c) Dolního Rakouska severně od Dunaje a d) zóny Waschbergu.

Nejbližší litho- i biostratigrafický vývoj byl zjištěn v Dolním Rakousku jižně od Mikulova na Moravě, kde početný vrtný průzkum společnosti O.M.V. přinesl mnoho profilů a dat. K srovnání s vrtem Nosislav-3 byl vybrán profil vrstu Wildendürnbach K-4, vyhloubený v letech 1959–1960. I když mocnosti spodního miocénu v obou vrtech jsou značně rozdílné (báze eggenburgu ve vrstu Wildendürnbach K-4 v hl. 1 620 m), vzájemné srovnání litologie, zastoupení těžkých minerálů, lithostratigrafie a biostratigrafie bylo poučné.

Vrt Wildendürnbach K-4, ležící v předhlubni před linií nasunutí zóny Waschbergu, má přibližně čtyřnásobnou mocnost sedimentů eggenburgu

až karpatu než ve vrtu Nosislav-3. Tento rozdíl mocnosti je zřejmě způsoben pozicí vrstu Wildendürnbach K-4 v mnohem více subsidenci postižené oblasti předhlubně. V obou vrtech se objevují shodné nebo podobné prvky pozitivní a negativní gradace v srovnatelných časových obdobích. Na bázi eggenburgu je litologická shoda v přítomnosti glaukonitických klastik, provázaných v obou vrtech vůdčími druhy čeledi Pectinidae. Na rozdíl od vrstu Nosislav-3 je nástup granátového spektra v těžkých minerálech v rakouském vrstu již do vyššího eggenburgu, zatímco ve vrstu Nosislav-3 toto spektrum nastupuje až v karpatu. Báze ottnangu ve vrstu Wildendürnbach K-4 je charakterizována nástupem transgresní písčité sedimentace (hl. 1 040 m), pouze s podřadnými polohami jemnozrnných prachů a pelitů. Také ve vrstu Nosislav-3 jsou na bázi ottnangu v hl. nad 400 m písčité sedimenty, interpretované jako nastupující transgrese. V rakouském vrstu se v karotázní křivce (Kapounek et al. 1965) jeví zřetelný rozdíl mezi sedimenty svrchní části eggenburgu a ottnangu. Zatímco nejvyšší část eggenburgu je převážně monotónní, pelitická, karotázní křivka ottnangu vykazuje značné oscilace, prokazující rychle alternující polohy psamitů a pelitů. Při srovnání faunistického vývoje ottnangu v obou vrtech je možno nalézt vzájemné paralely. Na základě makrofauny byl ottnang vrstu Nosislav-3 rozčleněn na spodní podíl marinní, na střední oddíl (o malé mocnosti) s výrazně brakickými měkkýši a na nejvyšší oddíl opět s převahou marinní fauny (viz Čtyroký in Pálenský et al. 1991). Mikrofaunisticky je bohatší pouze vyšší část ottnangu (357,0–349,6 m). Z jader vrstu Wildendürnbach K-4 poskytuje informace nejvyšší oddíl ottnangu v hl. 863–756 m, reprezentovaný převážně šedými jílovitými pelity a prachovci. V nich byla zjištěna v ottnangu relativně nejbohatší mikrofauna dírkovců a zbytky měkkýšů a ježovek.

Báze karpatu ve vrstu Nosislav-3, jež by měla odpovídat I. pásmu Cichy a Zapletalové (1974), je litologicky charakterizována pelitickým nevápnitým vývojem, interpretovaným jako uloženiny převážně anoxicického prostředí. Ve vrstu Wildendürnbach K-4 je kladena báze karpatu do vrstev šlirů s bohatou mikrofaunou a spodní ochuzenou část karpatu nebylo množno interpretovat. Vzájemně rozdílné mocnosti karpatu (v rakouském vrstu 750 m, v Nosislav-3 281,5 nebo 328 m podle pojetí) a porovnání společenstev mikrofaun naznačuje, že ve vrstu Wildendürnbach K-4 je zastoupen nejvyšší karpat, který ve vrstu Nosislav-3 chybí.